

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10158

гр. София, 20.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **1238** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 175 АПК и чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпило искане от З. К. К., с която е поискано от съда да поправи допуснатата очевидна фактическа грешка в мотивите на Решение №5925/10.10.2023 г., постановено по настоящото дело и да измени същото в частта му за разноските, като му присъди и претендираните разноски за явяване на свидетеля М. К. в открито съдебно заседание на 13.09.2023 г. в претендирания размер. В искането се сочи, че в мотивите на решението съдът неправилно е посочил, че претендираните разноски са в размер на 371,69 лева, като всъщност действителният претендиран размер е 374,69 лева. По отношение на разноските се сочи, че самолетните билети на свидетеля са закупени и заплатени на 11.09.2023 г., но поради естеството на картовите плащания обслужващата банка получава от търговците данни за усвояване на блокираните суми с неколкодневно закъснение. Съответно доказателство за извършените плащания е налично едва след осчетоводяване на плащанията от банката. Твърди, че плащането на самолетния билет за обратния полет от С. до В. е осчетоводено на 14.03.2023 г., а плащането на самолетния билет за полета от В. до С. е осчетоводено на 15.03.2023 г. Предвид това и доколкото тези доказателства не са съществували, те не са могли да бъдат представени по делото на 13.03.2023 г. В тази връзка е представил ново писмено доказателство, за което твърди, че не е съществувало и с което не е могъл да се снабди преди съдебното заседание на 13.09.2023 г., а именно справка от системата нза електронно банкиране MyFibank за осчетоводените от 14.09. до 15.09.2023 г. плащания по неговата сметка.

Насрещната страна Кметския наместник на [населено място], в представен писмен отговор изразява становище да неоснователност на искането за изменение на решението в частта за разноските по изложени съображения.

Съдът, като прецени искането и наведените в него доводи, както и аргументите, изложени в отговора и постановеното решение приема следното:

Искането за поправка на ОФГ е депозирана от надлежна страна, доколкото е депозирана от оспорващия. Същото не е обвързано със срок, поради което за такъв не се следи. Предвид това молбата се явява ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, съдът счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От изложеното от оспорващия във връзка с постановеното решение става ясно, че същият иска да се поправи ОФГ, която твърди, че съдът е допуснато в мотивите на решението, като неправилно е посочил претендираната от него сума като разноски за явилия се свидетел.

Съгласно разпоредбата на [чл. 175, ал. 1 от АПК](#) съдът по свой почин или по искане на страна, може да поправи допуснати в решението/определението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни неточности. Очевидна фактическа грешка е несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения вид на съдебния акт.

В случая искането е неоснователно, тъй като в него се твърди за допуснати грешки в мотивите на решението, а разпоредбата на чл.175 от АПК предвижда възможност за поправка на грешки само в самото решение. Що е решение и какво е неговото съдържание е определено в разпоредбата на чл.172а АПК. Предвид това съдът намира, че поправка на грешки може да се допуска само в тези реквизити на решението, изчерпателно изброени в този текст. Затова, че в мотивите не следва да се допуска поправка по реда на чл.175 АПК може да се направи извод и от разпоредбата на чл.172а, ал.2 АПК, според която към решението съдът излага мотиви. Следователно мотивите не са част от самото решение и поправка на ОФГ в тях не следва да се допуска. Цифрите, чиято поправка се иска, не са част от диспозитива на решението.

Освен това и предвид липсата на задължителна сила на мотивите на решението, за молителя не е нелице и правен интерес от исканата поправка.

По тези съображения съдът счита, че искането по чл.175 АПК следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Относно искането за изменение на решението в частта за разноските, съдът приема следното:

Същото е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 19.10.2023 г., а молбата е изпратена на 26.10.2023 г. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Решение №5925/10.10.2023 г., постановено по настоящото дело, предвид изхода на спора съдът е приел за основателна претенцията на оспорващия за присъждане на разноски. Съдът е счел, че на оспорващия следва да бъдат присъдени разноски само в размер на внесената от него държавна такса от 10 лева. Претендираните разноски за свидетеля съдът е приел за недоказани, тъй като не са представени доказателства, че стойността на самолетните билети е заплатена именно от оспорващия, а разноски на страната се присъждат само тогава, когато е установено извършването им от същата.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно размера на дължимите разноски от страна на ответника в настоящата хипотеза.

В настоящия случай до датата на обявяване на делото за решаване от страна на оспорващия не са представени никакви доказателства, установяващи извършени от него разноски за свидетеля, касателно платените суми самолетните билети за пътуването му от В. до С. и обратно. Че такива са извършени именно от ответника се установява едва с представените с молбата по чл.248 ГПК. Не се споделят доводите му, че към датата на съдебното заседание не е разполагал с такива. Дори да се приеме, че при извършване на плащане с електронно банкиране е налице забавяне в осчетоводяването на картовите плащания, то към датата на нареждането му в електронната система са били налице доказателства за това, които е могъл да представи с молбата си от 13.09.2023 г., с която е поискал присъждането им, което не е сторил. Следователно, до приключване на устните състезания по делото, до който момент е допустимо представянето на доказателства, включително и за претендиращи разноски, по никакъв начин не е доказано, че такива са извършени от лицето. А предпоставка за присъждането им е именно реално извършени от страната по делото разноски.

Съдът намира, че дори да се приеме за доказано, че оспорващият е извършил разноските за пътуване на свидетеля от В. до С. и обратно, тези суми не следва да се присъждат като разноски, дължими от ответника. Тези суми са заплатени за осигуряване явяването на поискания от страната свидетел, допуснат до разпит при режим на довеждане. При това положение страната, на която е допуснат свидетеля, следва да осигури неговото явяване, в това число следва да осигури неговия транспорт в случай на необходимост. Тези транспортни разходи, още повече и за самолетни билети, не представляват съдебно-деловодни разноски, които страната е сторила при и по повод процеса, поради което и такива не следва да се присъждат. Дължимите разноските включват всички суми, които страната е заплатила във връзка с извършването на правни действия в процеса. Разходите за извършване на фактическите, организационни действия на страните за водените от тях свидетели по събиране на доказателства, макар и извършени поради образуването на производството, не обуславят неговото развитие и не представляват такива разноски. Заплащането на разходи за пътуване до седалището на съда също е извън обхвата на отговорността за разноски. Още повече, че в случая допуснатият и явил се свидетел е с постоянен адрес в [населено място], а разходи се претендират за пътуването му от В. и обратно.

Предвид изложеното молбата за изменение на Решение №5925/10.10.2023 г., постановено по настоящото дело и в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на З. К. К., с която е поискано от съда да поправи допуснатата очевидна фактическа грешка в мотивите на Решение №5925/10.10.2023 г., постановено по настоящото дело, като поправи посочения размер на претендираните от него разноски от 371,69 лева на 374,69 лева.

ОТХВЪРЛЯ молбата на З. К. К. за изменение на Решение №5925/10.10.2023 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските, с искане в полза на

оспорващия да бъдат присъдени и разноси за явяване на свидетеля М. К. в открито съдебно заседание на 13.09.2023 г. в претендирания размер от 364,69 лева.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: